

„Чудесни подвизи Азбучка Првог у тридесет слова“, Дејан Алексић

Учењем постајемо паметнији

Књигу „Чудесни подвизи Азбучка Првог у тридесет слова“ написао је Дејан Алексић - најзабавнији српски писац.

Главни јунак књиге је цар коме се цео свет руга због неписмености. У царство долази странац преварант и уз помоћ ветра Ветрословослава, кога је заробио, на превару узима цару пуну врећу дуката за шкрињу слова. Тада цар на двор враћа учитеља кога је избегавао после случајно наученог слова А. Наредног дана научио је да пише слово Б које је њему слично по томе што као и он има трбушчић. Схватио је да му се сви ругају, решио је да почне да учи слова и у томе му помаже учитељ. Учење сваког слова доноси нову авантуру и понеку загонетку. Тако се десило да из књига нестају слова, па је учитељ позвао свог учитеља у помоћ. Њих двојица успевају да надмудре разне преваранте и описмене цара.

Када је остало још неколико слова да научи, цар је направио прославу. Онда је сазнао да је неки чудак који се дружи са ветром најавио своје крунисање за неколико дана. Цар је најзад схватио да странац преварант жели да му отме царство - у игри „закопано благо“ неколико дана раније узео је цару круну као благо.

Уз помоћ учитеља цар је повратио круну, наредио је да преваранта затворе у стару кулу, у библиотеку где је за казну морао да напише сва нестала слова у књигама. Ветрословославу је дао слободу, дом на двору и титулу необичног кућног љубимца његове царице. Цар је себе прогласио царем Азбучком Првим и временом је постао најмудрији и највећи од свих царева. И баш он је написао књигу „Чудесни подвизи Цара Азбучка Првог у тридесет слова“ која је много пута преписивана.

Ово је најнеобичнија, најзабавнија и најсмешнија књига коју сам у свом животу прочитала. Много ми се допала реченица: „Тешко је био цар, али је још теже бити неписмени цар.“ Научила сам да је важно да ако желимо да нешто постигнемо у животу, морамо бити писмени.

Већ код слова А сам почела да се смејем, па је мој млађи брат Душан пожелео да му читам. Непрестано смо се смејали авантурама Азбучка Првог, али смо и схватили да учењем постајемо паметнији и да је знање непроцењиво богатство. Сигурно ћемо ову књигу поново читати.

Ш као круна

